

Nagy Imre-tárlat Csíkszeredában

Másfél éves előkészület után nyitották meg az Aba-Novák Vilmos, Nagy Imre és művészbártaik című kiállítást csütörtökön a Csíki Székely Múzeumban. A tizenkét művész hatvanhat munkájából álló tárlat augusztus végéig látogatható.

A Mikó-várban megnyitott kiállítás Aba-Novák Vilmos és Nagy Imre korai alkotói korszakát helyezi előtérbe, valamint művésztársaságuk rangos munkáit tárja az érdeklődők elé. A tárlaton több mint hatvan műtárgyat állítottak ki a Magyar Nemzeti Galéria és a Csíki Székely Múzeum gyűjteményéből, illetve marosvásárhelyi, sepsiszentgyörgyi és kolozsvári magángyűjteményekből. „A most megnyitott kiállítás erdélyi viszonylatban előzmény nélküli. A 125 éve született festőóriásunk, Nagy Imre előtt kívánunk tisztelegni vele” – fogalmazott köszöntőbeszédében Gyarmati Zsolt, a Csíki Székely Múzeum igazgatója. „Továbbra is küldetésünknek tekintjük a nagyközönség számára talán kevésbé ismert, de korszakos jelentőségű és ízlésformáló művészeti tárlatok megrendezését, amelyek arra is bizonyítékkul szolgálnak, hogy az erdélyi művészek legjava mindig a magyarországiakkal azonos színvonalon alkotott. Másfél év előkészület, széleskörű szakmai, támogatói és civil összefogás eredményeként elhoztuk az erdélyi kultúrabarát közösség által már régóta várt kiállítást. A 20. század első felének meghatározó, európai rangú magyar művészetet láthatnak itt Csíksze-

redában, Székelyföld szívében” – hangsúlyozta.

Ráduly Róbert Kálmán, Csíkszereda polgármestere ezt követően arról beszélt, hogy három nap alatt ez már a harmadik olyan rendezvény a városban, amely Nagy Imre alakjához kapcsolódik. „A művészet olyan, mint a sivatagon átvezető út. Egymagában indul el rajta az ember, és nem tudja, megérkezik-e. De legalább gyönyörű környezetben, élménydús lelkivilággal halad előre. A kultúráról nem beszélni kell, a kultúráért tenni kell. Köszönöm mindenkinek, aki itt van, és aki hozzájárult ahhoz, hogy ma itt lehessünk, hiszen ezáltal meg tudjuk mutatni, hogy nálunk nem sivatag van, hanem élménydús élet” – emelte ki Ráduly.

A polgármester sivataggal kapcsolatos hasonlatára válaszolva Lukács Bence Ákos, Magyarország Csíkszeredai Főkonzulátusának vezető konzulja úgy fogalmazott: a csíkszeredai kulturális élet erős oázis. „Az, ami Csíkszeredában és több székelyföldi nagyvárosban kulturális élet néven történik, bármely magyarországi megyeszékhely dicsőségére válna. Jelentős kulturális élet zajlik itt, a magyar kulturális javakra nagy

FOTÓ: GECSE NOÉMI

A csíkszeredai kulturális élet erős oázis. A magyar művészeti értékekre nagy az igény

az igény, ehhez csak gratulálni tudok” – adott hangot véleményének a konzul. A köszöntőbeszédet követően a tárlat kurátora, Szücs György művészettörténész szakmai szempontból értékelte a kiállítást. A Magyar Nemzeti Galéria tudományos főigazgató-helyettesi tisztségét ellátó szakember rámutatott, a 125 éve született Nagy Imre tiszteletére megnyitott kiállítással a zsögödi művészt igyekeztek méltó helyre emelni művésztársai között, akikkel együtt indult. Az 1890-es évek elején született generáció – amely

hez többek között Aba-Novák Vilmos, Szőnyi István, Nagy Imre, Patkó Károly, Varga Nándor Lajos és Jándi Dávid is tartozott – közös jellemzője, hogy művészi pályakezdésüket az első világháború derékba törte, de azután hosszabb-rövidebb ideig mindannyian tanultak a budapesti Képzőművészeti Főiskolán. A hasonló érdeklődés, illetve a sokszorosított grafikai stílus megújítása miatt a korszakban rézkarcoló nemzedékként tekintettek rájuk. Nagy Imre azonban egy idő után kissé bezárkózott az erdélyi kép-

zőművészetbe és kultúrába, arra törekedett, hogy életművét saját népének ajándékozza. Kortársai eközben a különböző aukciókon mozogtak, műveik magángyűjtők-höz kerültek, nevük külföldi kiállításokon forgott, Nagy Imréé viszont nem, és így módon őt a jelentőségétől messze lemaradva kicsit a székely festő, az erdélyi tájképfestő kliséjébe helyezték.

A tárlat augusztus 31-ig keddtől vasárnapig naponta 9–17 óra között látogatható.

ISZLAI KATALIN

Kolozsvári évforduló: hetvenéves a Művelődés folyóirat

Az erdélyi magyar kultúra egyfajta keresztmetszetének neveztek a közelgő hetvenedik évfordulóját ünneplő Művelődés folyóiratot. A szerkesztőség tervei között szerepel a fiatalok hangsúlyosabb megcélózása.

Fennállásának hetvenedik évfordulóját ünnepeli júliusban a Művelődés. Ennek kapcsán a közművelődési havilap nemrég születésnapján köszöntőt tartott a kolozsvári Györkös-Mányi Albert Emlékházban. Az eseményen a folyóirat szerkesztői ünnepi visszatekintés keretében vették számba az elmúlt évtizedeket. Rácz Éva, a Magyar Újságírók Romániai Egyesületének elnöke és Szabó Zsolt, a folyóirat korábbi főszerkesztője nem tudott jelen lenni a rendezvényen, köszöntőjüket a lap egyik szerkesztője, Benkő Levente olvasta fel. Rácz Éva üzenete megfogalmazta mindazt, ami a Művelődés elmúlt hetven esztendejét jellemzi: a lap mindannyiunk családjának nagy örege, viszont ez nem az évek számára, hanem arra a tudásra vonatkozik, amelyet a lap megalakulása óta magában hordoz. Az est házigazdája, Dáné Tibor Kálmán főszerkesztő elismerését fejezte ki elődjének, Szabó Zsolt-

nak, aki nehéz anyagi helyzetben is képes volt fenntartani a lapot. Az eseményen részt vett többek között Vákár István, a Kolozs Megyei Tanács alelnöke, Hegedűs Csilla, az RMDSZ kulturális ügyekkel megbízott ügyvezető alelnöke és Armand Mircea, a Tribuna testvér-lap főszerkesztője is.

Hegedűs Csilla úgy méltatta a lapot, mint „élő, létező és megfogható lexikont”, amely hetven éven keresztül rengeteg értéket termelt az utókor számára. Az eddig befektetett munkát értékelve úgy vélekedett: a jövőben érdemes lenne a fiatalok felé nyitni, ugyanis ők jelentik azt a nemzedéket, amelyet

megszólítani igazi kihívást jelent. Az öt éve tisztségében levő főszerkesztő válaszában elmondta, a fiatalok keresik meg őket: a jelenlegi gárdában 11. osztályostól 90. évét már betöltött szerkesztőig minden korosztály képviseli magát. Dáné Tibor kitért a közművelődés fogalmára, amelyet véleménye szerint

FOTÓ: GEDŐ DALMA-ORSOLYA

A Művelődés főszerkesztője, Dáné Tibor Kálmán dióhéjban összefoglalta a havilap hét évtizedes történetét

nem lehet meghatározni, legfeljebb csak körülírni. „Ahány ember, annyiféle módon használja, de mindenki másképp érzi azt” – mondta. Ezt a meghatározást 1957-ig egyáltalán nem használták a fejlécben, aztán rövid ideig igen, majd újra elmaradt, és 1970-ben Vistai András János akkori főszerkesztő hozta vissza. A rendezvényen elhangzott: a folyóirat honlapjára a szerkesztők új repertoárt fognak készíteni, amely a címek és a szerzők mellett más információkat is tartalmaznak majd, így könnyen visszakereshetővé válnak a publikációk. A havilapból jelenleg mintegy hétszáz példányt értékesítenek. Az elmúlt öt évben tizenöt, régiókra és témákra bontott mellékletük is megjelent. A hetvenéves évfordulóra készülve azt tervezik, hogy a Művelődés 70. rovatban egy-egy írást jelentetnek meg a régi lap-számokból ezzel is tisztelegve a korábbi szerkesztőségek és szerkesztők munkája előtt. A rendezvény ünnepi koccintással és kötetlen beszélgetéssel zárult.

GEDŐ DALMA-ORSOLYA

A szerző újságíró szakos egyetemi hallgató